

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят твърди, че член 45, параграф 8 от обжалвания регламент надхвърля границите, предвидени в Регламент (ЕС) № 1307/2013⁽¹⁾, които оправомощаването предоставя, и в действителност лишава от съдържание възможностите, предоставени на държавите членки, като въвежда ограничително изискване, което предполага тълкуване на правомощията, възложени на посочените държави с основния законодателен акт.

Жалбоподателят смята също така, че изложението на мотивите на обжалвания регламент не съдържа достатъчно подробни мотиви, каквито следва да се изискват. Според него изменение на разпоредба за оправомощаване от такъв мащаб и обхват не позволява на практика ясно да се изведе разпоредбата за оправомощаване, на която се е основала Комисията и точната степен, в която го прави, а това прави почти невъзможно задължителното разглеждане от гледна точка на правната сигурност.

Жалбоподателят твърди също така, че приетата от Комисията правна уредба установява дискриминация по отношение на дървесните видове, наречени дървесни култури с кратък цикъл на ротация или по-конкретно, по отношение на земеделските стопани, които желаят да ги отглеждат. Насажденията или земеделските стопани от двата вида се намират в идентично положение, тъй като не е обосновано да се установява разлика между тях в зависимост от дървесните видове, които те желаят да изберат, за да съставят своите насаждения.

Освен това жалбоподателят твърди, че в хода на целия процес на договаряне на регламента за оправомощаване Комисията се противопоставя включително на това държавите членки да имат възможност да квалифицират площите от екологичен интерес като площи, засадени с дървесни култури с кратък цикъл на ротация. Според жалбоподателя всичко сочи, че Комисията е искала да избегне на практика тази възможност чрез обжалваната правна уредба, като по този начин допуска злоупотреба с власт.

Накрая, жалбоподателят счита по-конкретно, че обжалваният регламент нарушава общия принцип на правна сигурност поради това, че, от една страна, член 45, параграф 8 от посочения регламент в много аспекти е неясен и, от друга страна, че регламентът не гарантира достатъчен период на адаптиране преди неговото влизане в сила, за да се подготвят преди една толкова важна промяна. Жалбоподателят поддържа, че е нарушен и принципът на защита на оправданите правни очаквания, тъй като при формулирането на разпоредбите относно влизането в сила Комисията не е взела предвид, че в селскостопанската област трябва да е налице съответно период на подготовка, който по необходимост е по-дълъг. Жалбоподателят намира също така, че обжалваният акт съставлява нарушение и на правото на собственост, признато в член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 и Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета (ОВ L 347, стр. 608).

Жалба, подадена на 22 септември 2014 г. — Словашка република/Комисия

(Дело T-678/14)

(2014/C 448/36)

Език на производството: словашки

Страни

Жалбоподател: Словашка република (представител: B. Ricziová)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени решението на Комисията, което се съдържа в писмото от 15 юли 2014 г. и с което последната иска от Словашката република да ѝ предостави финансовите ресурси, съответстващи на загубата на традиционни собствени ресурси, и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е липса на компетентност на Комисията.

Според Словашката република Комисията не е била компетентна да приеме обжалваното решение. Никоя разпоредба на правото на Съюза не предоставяла на Комисията правомощие да действа по начина, по който е подходила в обжалваното решение, а именно правото, след определяне на размера на загубата на традиционни собствени ресурси под формата на несъбрани вносни мита, да задължи държава членка, която не отговаря за изчисляването и за събирането на тези мита, да предостави на Комисията определената от нея сума, която тя счита за съответстваща на посочената загуба.

2. Второто основание е нарушение на правната сигурност.

Според Словашката република, дори да се предположи, че Комисията е била компетентна да приеме обжалваното решение (*quod non*), в настоящия случай тя била нарушила принципа на правната сигурност. Задължението, което се налага на Словашката република с обжалваното решение, не било разумно предвидимо преди приемането му.

3. Третото основание е неправилно упражняване на правомощия от страна на Комисията.

Дори да се предположи, че Комисията е била компетентна да приеме обжалваното решение и че при това се е съобразила с принципа на правната сигурност (*quod non*), според Словашката република тя не е упражнила правомощията си по правилен начин в настоящия случай. От една страна, Комисията била допуснала явна грешка в преценката, тъй като изисква посочената сума от Словашката република, въпреки че не е налице загуба на традиционни собствени ресурси или тази загуба не е пряка последица от събитията, които Комисията е вменила на Словашката република. На второ място, Комисията била нарушила правото на защита на Словашката република и принципа на добра администрация.

4. Четвъртото основание е недостатъчност на мотивите на обжалваното решение.

В рамките на това основание Словашката република твърди, че мотивите на обжалваното решение са засегнати от различни пороци, поради което основателно могат да бъдат приети за недостатъчни, което представлява съществено нарушение на процесуалните правила и нарушение на принципа на правна сигурност. Според Словашката република Комисията не е посочила в обжалваното решение правното основание на последното. Освен това тя не била уточнила как и на какво основание е стигнала до някои от заключенията си. На последно място Словашката република твърди, че в много отношения мотивите на обжалваното решение били неясни.

Жалба, подадена на 19 септември 2014 г. — European Dynamics Luxembourg и Europaiki Dynamiki/Комисия

(Дело T-698/14)

(2014/С 448/37)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподатели: European Dynamics Luxembourg SA (Ettelbrück, Люксембург), Europaiki Dynamiki — Proigmena Systemata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (Атина, Гърция) (представител: V. Christianos, адвокат)

Отговорник: Европейска комисия